

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **W. D., s.r.o.**, M., B., IČO X., zast. Mgr. A. M., advokátom so sídlom D., B., proti žalovanému: **Mesto Trenčín**, Mierové nám. 2, Trenčín, za účasti: **F., spol. s.r.o.**, P., T., IČO: X., zast. spoločnosťou A. & P., s.r.o., Š., B., IČO X., v mene ktorej koná JUDr. V. A., advokát, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SpSÚ 352/2008/2011-004/vi, MsÚ 14233/2008/2011 zo dňa 30. mája 2011, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/65/2011 – 46 zo dňa 20. septembra 2011, v časti výroku týkajúcej sa náhrady trov konania, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 13S/65/2011 – 46 zo dňa 20. septembra 2011 v napadnutej časti **zrušuje** a vec **vracia** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne napadnutým uznesením č. k. 13S/65/2011 – 46 zo dňa 20. septembra 2011 zastavil konanie vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného označeného v záhlaví, z dôvodu dispozičného úkonu žalobcu, a to späťvzatia žaloby dňa 1. augusta 2011.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 246c a § 146 ods. 1 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte uznesenia len „O. s. p.“) tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Proti predmetnému uzneseniu podal v časti týkajúcej sa výroku o náhrade trov konania žalobca odvolanie v zákonnej lehote dňa 27. októbra 2011, ktorým sa domáhal zmeny výroku o trovách konania tak, že odvolací súd zaviazal žalovaného k ich náhrade vo výške 141,26 € a náhradu trov odvolacieho konania vo výške 39,76 € s DPH.

Uviedol, že žalovaný až následne po podaní žaloby vydal rozhodnutie zo dňa 6. júla 2011, ktorým zrušil napadnuté rozhodnutie. Žalovaný uznal svoje pochybenie, nakoľko nie je možné opravou zásadne zmeniť pôvodné rozhodnutie tak, že by na základe opravy malo dôjsť k zmene právnej situácie založenej rozhodnutím. K späťvzatiu žaloby došlo z dôvodu správania žalovaného, ktorý až na vykonané kroky prokuratúry bol ochotný zrušiť svoje nezákonné rozhodnutie.

Žalobca namietal nedostatok odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu, keď aj v prípade, že rozhodoval o trovách konania podľa § 146 ods. 1 O. s. p. mal uviesť, prečo návrh účastníka nepovažoval za dôvodný a prečo rozhodol inak ako účastník žiadal. Rozhodnutie o trovách konania musí byť dostatočne odôvodnené a to tak, aby bolo preskúmateľné a precízne, pričom sa vyžaduje, aby v tomto konaní boli bezpečne preukázané skutočnosti, na základe ktorých je toto ustanovenie aplikované. Krajský súd nebral do úvahy argumentáciu žalobcu o tom, že žalobu vzal späť až po tom, čo žalovaný zmenil napádané rozhodnutie, a teda žalobca mal za to, že existuje dôvod na rozhodnutie o trovách podľa § 146 ods. 2 O. s. p. Z napadnutého uznesenia sa žalobca nedozvedel, súd mu neponúkol argumenty, aby zistil dôvody, prečo jeho argumenty neboli presvedčivé a správne.

Žalobca mal za to, že krajský súd mal dôvod rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 O. s. p., pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie tunajšieho súdu sp. zn. 6Sžf/3/2011, keď súd bol povinný skúmať či niektorý z účastníkov konania zavinil, že konanie sa muselo zastaviť.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril, vlastný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal uznesenie krajského súdu v napadnutej časti z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 246c veta prvá ods. 1 O. s. p. v spojení s § 212 ods. 1 O. s. p.) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 246c veta prvá ods. 1 O. s. p. v spojení s § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné.

Podľa § 246c veta prvá ods. 1 O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 157 ods. 2 O. s. p., v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa § 146 ods. 1 O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie

- a) mohlo sa začať i bez návrhu;
- b) skončilo sa zmierom, pokiaľ v ňom nebolo o náhrade trov dojednané niečo iné;
- c) bolo zastavené,
- d) začalo na návrh prokurátora.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

K základným právam účastníka konania obsiahnutým v práve na spravodlivý proces, patrí právo na uvedenie dostatočných dôvodov, na ktorých je rozhodnutie založené. V súvislosti s riadnym odôvodnením je potrebné uviesť, že vychádzajúc z konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (o. i. veci García Ruiz proti Španielsku, rozsudok zo dňa 21.1.1999 týkajúci sa sťažnosti č. 30544/96, Ruiz Torija proti Španielsku, rozsudok zo dňa 9.12.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 18390/91, Van de Hurk proti Holandsku, rozsudok zo dňa 19.4.1994, týkajúci sa sťažnosti č. 16034/90,), judikatúry Ústavného súdu SR (sp. zn. I. ÚS 226/03 zo dňa 12.5.2004, III. ÚS 209/04 zo dňa 23.6.2004, sp. zn. III. ÚS 95/06 zo dňa 15.3.2006, sp. zn. III. ÚS 260/06 zo dňa 23.8.2006), nie je nutné, aby na každú žalobnú námietku bola daná súdom podrobná odpoveď a rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolnosti každého prípadu, ak však súd v odôvodnení nereaguje na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú žalobcom, je potrebné tento

nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti (svojoľnosti). Súd je povinný dbať na to, aby jeho rozhodnutie bolo presvedčivé, na podporu čoho uvedie dostatočné argumenty.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu O. s. p. dáva. Procesným právom účastníka je i právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Povinnosť súdu riadne odôvodniť svoje rozhodnutie vyplývajúca z ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. totiž znamená právo účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, a jeho porušením sa účastníkovi odníma možnosť náležite skutkovo a aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu, voči ktorému chce využiť možnosť opravného prostriedku. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je preto porušením práva na spravodlivé súdne konanie.

Krajský súd z uvedených zásad súdneho prieskumu dôsledne nevychádzal, nedostatočne sa vysporiadal s návrhom žalobcu na postup v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p., a preto odvolací súd jeho postup spočívajúci v aplikácii § 146 ods. 1 O. s. p. považuje za nepreskúmateľný.

Žalobca podaním zo dňa 1. augusta 2011 vzal späť žalobu na preskúmanie správneho rozhodnutia, pričom tento postup odôvodnil správaním žalovaného, keď tento vyhovel protestu prokurátora a rozhodnutie, ktoré bolo predmetom žaloby, zrušil. Zároveň žalobca uviedol, že žiada o priznanie náhrady trov konania v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p., nakoľko svoj dôvodne podaný návrh berie späť preto, že žalovaný vyhovel protestu prokurátora.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že o náhrade trov konania rozhodol podľa § 246c a § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože konanie bolo zastavené.

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. predstavuje osobitnú úpravu k § 146 ods.1 O. s. p., keď aj pri zastavení konania upravuje možnosť priznať niektorému z účastníkov náhradu trov konania, za súčasného skúmania podmienok pre takýto postup.

Nakoľko z napadnutého uznesenia nie je zrejmé, či krajský súd vôbec skúmal okolnosti späťvzatia žaloby, ani to, ako sa s nimi vysporiadal, či posudzoval dôvodnosť podanej žaloby a správanie sa účastníkov konania (prípadné zavinenie zastavenia konania

u niektorého z nich), odvolací súd nemohol pristúpiť k preskúmaniu správnosti jeho právneho záveru a v ďalšom sa nezaoberal ostanými námietkami vznesenými v odvolaní.

Z uvedených dôvodov odvolací súd sa stotožnil s námietkou žalobcu, ktorý namietal nepreskúmateľnosť uznesenia krajského súdu v napadnutej časti týkajúcej sa náhrady trov konania, napadnuté uznesenie v tejto časti zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie podľa § 246c vety prvej ods. 1 O. s. p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O. s. p.

V ďalšom konaní sa krajský súd vysporiada s návrhom žalobcu na postup podľa § 146 ods. 2 O. s. p., posúdi jeho dôvodnosť a zistený právny záver následne uvedie v odôvodnení rozhodnutia.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p v spojení s § 224 ods. 3 O. s. p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2012

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská